

ALBIŢA

REVISTA ENCICLOPEDICA POPULARA

APARE ÎN FIE-CARE DUMINICĂ

Abonament, pe an: în țară	Lei	5
" " " străinătate	" " " " " " " " "	8
Un număr		15 bani.

S U M A R :

C. G., Cum e făcută lumea și din ce? — *Gheorghe Adamescu*, Costache Negruzzi. — *C. Negruzzi*, Sobieski și Români. — *Schiřrnef*, Legenda satului Porcesei. — *Gh.*, Cetatea Neamțului. — *P. G.*, Mănăstirea Sinaia. — *D. Demetrescu*, Cine este amicul nostru? — Coborirea sfintului Duh. — *P. Petculescu*, Câte-vă povește pentru prisăcări. — *Gh. A.*, Gladstone. — *D. Constantinescu*, Mișcare și repaos. — *A. Alexandrescu*, Flăcăul și ursitorile. — Lupul și mielul. — Sentințe orientale. — Măncarea în stomac. — Sfaturi practice. — Informațiuni. — Ape-țuri. — Adrese către redacție. — Poșta Redacției.

Ilustrațiuni: Costache Negruzzi (portret). — Sobieski și plăeșii. — Ruinele Cetății Neamțului. — Mănăstirea Sinaia. — Coborirea sfintului Duh. — Lupul și mielul.

Cum e făcută lumea și din ce?

(Continuare din No. 33)



ăldura din ocne și din puțurile adânci n'ar fi tocmai o dovadă strașnică despre focul din pământ, și cine e cât-de-cât necrezător ar dice: atâta e tot? Pină acolo, în adâncime nu străbate nici vîntul, nici plôia și gerul, și de aceia e cald. Dar de foc, nici vorbă!

Pôte să fie și așa. Dar să vedem; o s'apuc acum pe altă parte.

Veți fi audît, ba pôte mulți veți fi văduț, că în anumite locuri isvorăsc din pământ apă fierbinte. Și la noi în țară sînt isvóre calde. În țara Boemilor, în orașul Carlsbad este un isvor din care ese apă fierbinte de 73 grade Celsius. Asta e cu mult mai fierbinte de cât apa pe care o încălzim ca să facem baie într'insa. În apa din Carlsbad nu poți face baie, căci te opăresci. De unde vine apa asta fierbinte? Acum cetitorul cel necreduțor o să fie încurcat. În adâncime e cald căci acolo nu ajunge plôia și vîntul și gerul, așa a dis cetitorul cel necreduțor. Bine, dar nu tot de acolo, din adâncime, iese apa isvórelor de munte care e așa de rece,

tita cetate a Neamțului, îngrădită cu pustii, acoperită cu fulger, locuită vara de vitele fugărite de strechie și străjuită de ciocile și vindireii care au găsit-o bună de făcut cuiburi într'însa.»

Gh.

Mănăstirea Sinaia

In numărul de 10 Maiu am dat ilustrația Castelului Peleş, reședința de vară a suveranilor noștri. Dăm în numărul acesta și ilustrația mănăstirei Sinaia, căci în casele acestei mănăstiri au locuit în timpul verii suveranii noștri de la 1871—1883, când s'a terminat construcțiunea mult artisticului castel.

Mănăstirea Sinaia s'a întemeiat în anul 1695 de către spătarul *Mihail Cantacuzino*, bărbat învâțat și pios. Legenda ne spune că Cantacuzino fiind persecutat de către Gr. Ghica ar fi fugit în Transilvania pe la Câmpina și că rătăcind pe valea Prahovei ar fi ajuns în apropiere de locul unde se află astăzi mănăstirea. Aci dete peste un isvor cu apă limpede și rece și după ce își potoli setea, se simte mai cu putere. După acesta ingenunchind și ridicând ochii către cer dice în sine: «Maica Domnului cea sfântă și puternică ajută-mă să scap din primejdie și jur că chiar în acest loc voi ridica Ție mândră mănăstire, frumos înzestrată.» În urma acestei rugăciuni mintea i-se luminează, zărește calea încotro să apuce și se îndreptă spre Brașov. De aci se duce la Constantinopol și după unii vizitează cu mama sa mănăstirea din muntele Sinai, iar după alții ar fi fost exilat aci de către sultan, fiindcă împreună cu fratele său Șerban, domnul Munteniei a dat ajutor creștinilor la înconjurarea Vienei. Prin urmare vederea mănăstirii Sinaia l'a hotărât să facă ceva după chipul și cu numele ei și în frumoasa pozițiune din valea Prahovei.

Mănăstirea a fost reclădită între anii 1841—1846.



Mănăstirea Sinaia.

În 1892 i-s'au făcut din nou reparațiuni însemnate de către Eforia spitalelor civile. D-l Al. Gălășescu, funcționar superior al Eforiei într'un studiu asupra Sinaei se exprimă între altele ast-fel: «Nu credem că am pute fi acușați de a destăinuî un secret adăogând că Eforia a întocmit un proiect general de transformarea clădirii existente și de restaurarea actualei biserici a mănăstirei Sinaia.»

Și, în adevăr, că Eforia având grija mănăstirei și a clădirilor ei, i-au adus și îi aduce neîncetat îmbunătățiri.

Amintesc că tot acest pios bărbat a întemeiat și mănăstirea și spitalul Colțea. Dar despre acestea mai în amănunțimi altă dată!

Pentru cititorii cari ar dori să cunoscă mai de aproape istoricul mănăstirei Sinaia le recomand următoarea bibliografie: 1) Mănăstirea Sinaia de arhimandritul Nifon, superiorul acestei mănăstiri; 2) Sinaia, 15 August 1695—1895 de Al. Gălășescu; 3) Sinaia, de arhimandritul Ghenadie Enăceanu; 4) Sinaia de la 1695—1895 de D. Stăncescu.

P. G.

Cine este amicul nostru?



Un om în totă viața lui își făcuse trei amici, dintre cari pe doi îi iubea așa de tare, că și-ar fi dat și cămașa pentru ei, iar pe al treilea îl iubea el, ce-l iubea, dar nu așa de mult cum se aștepta amicul său.

Intr'o zi bietul om tam-ne-sam se vede acusat de cine-va pe nedrept.

O durere cumplită îi cuprinde inima și miî de idei îi trecea prin minte vedându-se dat judecării nevinovat fiind. În urmă el își dise: «*voiî luà pe amicii mei iubiți cu mine și ei vor mărturisî înaintea judecătorului, nevinovăția mea, da... îi voiî luà. Ei singuri pot să mă scape de osânda judecării.*